

Sygn. akt IV CSK 94/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
przeciwko J. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 września 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 lipca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2700
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności wynikającej z założenia, że Sąd drugiej instancji dopuścił się naruszenia art. 410 § 2 k.p.c. uznając, iż doszło do spełnienia nienależytego świadczenia, mimo że powód był zobowiązany do wypłaty pozwanemu wynagrodzenia, choć w mniejszej wysokości.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić.

W szczególności nie można zgodzić się z poglądem, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż art. 410 § 2 k.c. dotyczy sytuacji, gdy spełnienie świadczenia następuje wobec osoby, co do której spełniający świadczenie nie był w ogóle zobowiązany, a nie wtedy, gdy był zobowiązany ale w mniejszej wysokości. Wskazany pogląd, a popierany przez skarżącego w żaden sposób nie wynika z treści przepisu art. 410 § 2 k.p.c. Jego przyjęcie musiałby prowadzić do sytuacji, że osoba która będąc zobowiązanym do świadczenia „nadpłaciła” swój dług nie miałaby drogi prawnej odzyskania swojej wierzytelności. Jednocześnie tak ścisła interpretacja art. 410 § 2 k.p.c. proponowana przez skarżącego nie znajduje potwierdzenia ani w orzecznictwie, ani w doktrynie.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

[aw]

jw